

Като навн толкози лесно, египтяниниът са рѣши вече да са посвети на най възлюбенното си желаніе и очитѣ му блѣснххж отъ радостъ, а възгорденъ заради тържеството си надъ брата на Іона надѣяше са че най-подиръ и нея ще покорн.

Въ навечеріето на опасныятъ бакханалъ и преди деня въ който то бѣше смутилъ ума на Іона за повреда на любовника ѝ, той бѣше приказвалъ съ нея; послѣ той и видѣ два дни наредъ и съ лукаво и навѣтливо искусство, постара са за да ѝ вкорени неблагопріятны подозрѣнія противъ Главка и даже да приготви сърцето ѝ къмъ чувства благопріятны за него си. Гордата Іона са постаратътелно да скрие отъ него больката, която топеше сърцето ѝ защото женската гордость има едно своенравно преструванье много способно да измама най хитрытъ и да посрамя най лукавытъ чело-вѣцы. Но Арбакъ тоже умно намысли че не трѣба да отваря приказка за нѣщо, за което напотивъ трѣбаше да показва хладнокровіе, той познаваше добръ че ако започне да говори много за недостатъцытъ на съперника си, можеше съ туй да му придаде важность предъ жената, на която любовта търсяше; той разумъ че е поблагоразумно да не показва нито пристрастна умраза къмъ него, нито презрѣніе и че поумно бы было да са стараетъ да го унижави, но тъй ненарочно, като да са показва че той нито си туря на умъ, че тя е могла да обыча съперника му. Въ таквози обстоятелство сичкото състон въ искусството да може да скрие докаченьето на самолюбіето си, като заплашва въ същото време честолюбіето на жената отъ която зависи щастіето му. Таквози съкоги е было поведеніето на челоуѣцытъ които познаватъ какъ са управя прекрасныя полъ; тъй са докарваше сега и египтянинтъ.

Той не отвори съдователно приказка за превъзпаянето на Главка, поменуваше само името му както и името на Клодія или на Лепида тогасъ, когато искаше да ги слѣе на едно, като нищожны сжщества, които не са различавали отъ пеперудата освѣтъ по хубостта и поради нейната неопитностъ и невинностъ. Поменуваше пѣкога, като мимоходомъ пріятелитѣ на Главка, а другій пѣтъ характеритѣ имъ като съвсѣмъ противоположни на добродѣтелното поведѣніе на Іона. Заслѣпенъ отъ гордата ѣ душа, и може бы отъ собственната си гордостъ, той не подозрѣваше че тя познаваше вече що е любовь, но ся боеше само че сношеніето съ Главка е докарало онуй впечатлѣніе което води младитѣ сърца къмъ любовьта. И туй едното бѣ доста да влѣе въ сърцето му отровата на ревността и са топѣше като си яресмѣтваше младостта и очарователнѣ